

tillhör och hvarest hvar 44:de karl är båtsman och således krigsskyldig — det ligger derföre äfven vigt uppå att äfven denna indelning får njuta lindring i dess tryckande, högst ojemnt fördelta börda, hvilken är så mycket lättare att förmildra, som den mängd båtsmän, hvilken nu står flottan till buds, ej är behöflig sedan dess nya organisation ej kräfver så mycket manskap, som förr varande större antal krigsskepp vid deras bemanning fordrade; jag vågar derför yrka,

att Riksdagen måtte besluta ytterligare underdånig skrifvelse till Kongl. Maj:t med begäran att båtsmansindelningen må försvinna såsom en jorden enskild pålagd börda och flottans bemannande i stället bekostas af rikets alla inbyggare i mån af behörig beskattningsgrund.

Remiss begäres till vederbörligt Utskott.

Stockholm den 27 Januari 1869.

O. F. Brunberg.

N:o 206.

Af Herr O. F. Brunberg: Om beviljande af anslag och lån till de genom missväxt nödlidande i Blekinge.

Genom upprop i tidningar och motioner till Riksdagen hafva anspråk framställt om medel till lindring af den nöd, som är och vidare i år väntas eller befaras inom de tre Småländska provinserna jemte Öland såsom närmaste följd af den ringa skörd, gränsande till missväxt, som sistlidet år inom dessa orter erhållits. Uti det tillgränsande Blekinge, synnerligast på de högländigare delarne deraf, har grödan utfallit lika svagt och deraf måste ovilkorligen följa, att födoämnen komma att blifva allt för knappa och måhända alldeles saknas för den fattigare arbetarebefolkningen, intill dess årets gröda kan vara att påräkna. Dessa olyckliga förhållanden äro mig nogsamnt bekanta och helt visst af länsstyrelsen till vederbörande Regerings-departement inberättade — samma länsstyrelse har visserligen både genom utfärdade skrivelser och vid personliga besök i landtkommunerna framställt behof-

vet för dessa att till beredande af utkomst för arbetareklassen vidtaga erforderliga åtgärder, hvartill kommunerna verkligen sig förbundet, men då jag emotser, att för mågan dertill kommer att brista för jordegarna sjelfve, att måhända med nästa månads utgång de flesta mindre hemmansegarne ej hafva mera kvar af sistlidet års spanmålsgröda, att många af dem äro i skulder så fördjupade, att de ej kunna på kredit erhålla säd till egna hushålls framfödande, och ännu mindre att förskaffa sådan för att dermed underhålla den lösa arbetarebefolkningen, som nu är talrik i anseende dertill att hvarje husbonde sett sig nödsakad i möjligaste mån inskränka sin arbetspersonal, så kan jag ej undgå att, till lindring i folkets betryckta ställning så för brödföda som för vårutsäde, anhålla,

det Riksdagen täcktes anslå en summa, stor 100,000 Riksdaler, till afvärjande af den till följd af nästlidet års missväxt hotande nöden i Blekinge, hälften utan och hälften mot återbetalning, den sednare räntefri, att utdelas enligt de grunder länsstyrelsen kan efter befogethet bestämma.

Anhålles om remiss till vederbörligt Utskott.

Stockholm den 27 Januari 1869.

O. F. Brunberg.

Uti denna motion förenar jag mig till alla delar, önskar densamma åsyftad framgång, enär de deri uppgifna förhållanden äro med sanna förhållandet öfverensstämmande.

P. Andersson,
från Blekinge.